

KLINKOTATA LIPKA, BAJKI ZAPADNYCH SŁOWJANOW, Wudawaćelski kolektiw: VIERA GAŠPARÍKOVÁ, JAROMÍR JECH, HELENA KAPELUŠ, PAWOŁ NEDO. Teksty za serbske wudaće pripravil: ANTON NAWKA, Dosłowo a přispomnjenja PAVOŁ NEDO, Ilustracije HELENA ZMATLÍKOVÁ, Ludowe nakładnistwo Domowina, Budyšin 1972, 344 str.

Ova zbirka zapadnoslawenskih (točno: lužičkosrpskih, poljskih, slovačkih i čeških) narodnih pripovijedaka izišla je, osim na lužičkosrpskom, istovremeno na njemačkom jeziku (s naslovom *Die Gläserne Linde*, priredio P. Nedo) i na slovačkome (s naslovom *Spievajúca lipka*, priredila V. Gašparíková, suizdavač »Mladé letá«, Bratislava), dok će se poljsko izdanje pojaviti god. 1974. (s naslovom *Śpiewajúca lipka*, urednik će biti H. Kapeluš a suizdavač »Ślask«, Katowice).

Pred nama je uzorna zbirka, dragocjena posebno nama u Jugoslaviji kao tip izdanja kakvih mi, na žalost, nemamo i za kakva naši izdavači ne pokazuju ni najmanje interesa (izuzevši Sloveniju). *Klinkotata lipka* je popularno izdanje, namijenjeno djeci i širem krugu čitalaca — tehnički izvanredno opremljeno, s izvršnim ilustracijama. Tu su zbirku pripremili autoritativni stručnjaci folkloristi navedenih zapadnoslawenskih naroda i u potpunosti dokazali da su sposobni pripremati zbirke pripovijedaka koje su čitke i privlačne i u isti mah stručno pouzdane i dokumentarne.

Knjiga obuhvaća 62 teksta narodnih pripovijedaka (pretežno bajki), a izabrane su tako da su od mnogobrojnih tekstova što pripadaju pojedinim sižeima u zbirku uključene njihove najuspjelije i ujedno tipične, reprezentativne varijante.

Autori zbirke opravdano su odlučili da prirede za tisak zajedničku zbirku zapadnoslawenskih narodnih pripovijedaka polazeći od činjenice da te pripovijetke čine međusobno povezanu i relativno samostalnu skupinu.

Autor pogovora P. Nedo iznio je na jednostavan i lako razumljiv ali i stručno pouzdan način pregled historijata bilježenja, objavljivanja i proučavanja zapadnoslawenskih narodnih pripovijedaka, uz pokušaj njihova karakteriziranja.

U napomenama se navode podaci o izvorima tekstova i komparativne indikacije prema ovim priručnicima: A. Aarne — St. Thompson, *The Types of the Folktale*; J. Bolte — G. Polívka, *Anmerkungen zu den Kinder — und Hausmärchen der Brüder Grimm*; J. Krzyżanowski, *Polska bajka ludowa w układzie systematycznym*; P. Nedo, *Sorbische Volksmärchen*; J. Polívka, *Súpis slovenských rozprávok*; V. Tille, *Soupis českých pohádek*.

Maja Bošković-Stulli

CVJETOVI MEČAVE, Hrvatske narodne pripovijetke iz Mađarske, Rumunjske, Austrije i Čehoslovačke, sakupio i obradio BALINT VUJKOV, Matica Hrvatska, Zagreb 1971, 543 str.

Balint Vujkov i ovom svojom zbirkom slijedi Hrvate izvan njihove uže domovine. Već nam je, naime, otprije poznat njegov sakupljački mar među Bunjevcima, o čemu svjedoče mnoge izdane zbirke. Ovaj put prezentira nam dio građe sakupljene — mogli bismo slikovito reći — »sa sve četiri strane svijeta« kad ne bi nedostajalo primjera pripovijedaka »talijanskih« Hrvata.

Predgovor ovoj zbirci zanimljiv je i informativan. U manjoj mjeri govori o samoj građi, načinu sakupljanja, izboru i sl., ali raspravlja o pitanju tko su ti Hr-